

Mälestused

Tartu Erakooli 6. lend /2013.aasta/

Ekskursioon Soome 6. klassis

Sõit Soome oli väsitav, kuna hakkasime liikuma varahommikul – enamus magas. Soomes külastasime me lõbustusparki ja loomaaeda Korkeasaaril, kus loomad kõndisid vabalt ringi ja mõnda sai isegi oma käega katsuda. Linnanmäki lõbustuspargis sai meil kõvast nalja. Käisime Mariaga 15x veeatraksioonil ja pärast tilkusime trammis sõites.

Kui oli aeg Eest poole sõitma hakata, siis olid kõik lõbusas tujus. Laeva peal hajusid kõik laiali ja muidugi sai veel kõike head ja paremat kaasa osta. Istusime baari laua taha, kui meie juurde tuli üks purjus soomlane, kes ajas juttu vähemalt pool tundi. Seejärel püüdis turvamees teda minema viia. Paari minuti pärast kohtasime teda uuesti karaokesaalis, kus ta laulis meile igasuguseid lugusid ja meie üritasime soome keelest aru saada. Lõpuks vajus ta kuhugi nurka magama. Kui olime Eestsse jõudnud, siis oli igapäev juba oma kodutee. Selline oligi meie Soome reis.

Gertrud Grossthal

Tantsutunnid

Tantsutunnid toimusid meil 1.-6. klassini. Iga tantsutund oli erinev ja oma näoga - vahepeal ei tulnud meelega tundi, teinekord ei tahetud lihtsalt kaasa teha. Kindel on see, et iga tantsutundi saatis pidev naermine ja õpetajale vingerpussi keeramine. Mäletan, kuidas tüdrukud ei soovinud poistega tantsida, kuna poistel olid higised ja ära soditud käed. Uskusime, et saame poiste käest mingid pisikud: hakkasime kiljuma, kui keegi poistest meil käest kinni võttis. Ainuke viis, kuidas me olime nõus poistega tantsima, oli siis, kui saime nende kampsunitest kinni hoida. Õpetaja Ilmele tundus see kummaline, et me ei suuda oma klassi poistel käest kinni hoida ja tants ära tantsida. Kui nüüd selle peale mõelda, siis teeb see mulle nalja, et meie, tüdrukud, liiga

nõudlikud ja pirtsakad olime. Samas, kui pidi valima, kellega tantsida, siis jooksid kõik tüdrukud Kaareli juurde, kuna tema oskas kõige paremini tantsida. Käis pidev konkurents, kes saab Kaareliga esimesena tantsida. Olime alati kadedad, kui õpetaja pani ise Kaareli kellegagi paari tantsima. Olen õnnelik ja tänulik õpetaja Ilme Tiigile, kes õpetas mulle nende kuue kooliaasta ja veel kahe eelkooli aasta jooksul, kuidas tantsida cha-cha-chad, valssi, rumbat, salsat ja veel teisigi tantse. Tänu temale oskan ma tulevikus seltskonnas tantsida ega pea kurvastama ja häbi tundma, et ma ei oska tantsida. Tahan ka tulevikus tantsimisega tegeleda.

Isabel Vilson

Tööõpetusest popi tegemine

Kaheksanda klassi lõpus, kui meil veel tööõpetus toimus, oli meil kombeks, kui buss hilines, seigelda kesklinnas. Saime küll iga kord riielda, aga see meid ei häirinud. Kui raha ja julgust oli, siis oli meie esimeseks sihtpaigaks Hesburger, kus sai mõnusasti õgida. Pidevalt saime õpetaja Andreselt pahandada, kuid meil oli sellest suva. Ühel päeval veetsime jälle kenasti aega Hesis, kui äkitselt tuli kardetud telefonikõne klassijuhataja Marjetalt. Alguses ei tahtnud me vastu võtta, aga ta ei jätnud meid rahule. Kõmpisime siis rõõmsalt kaubamajja, kust ostsime talle lilli, et tema pahameelt leevendada. Kui kooli jõudsime, siis ei olnud meie suureks üllatuseks Marjeta üldse vihane: ta oli võrdlemisi rahulik, aga määras meile karistuseks Terakese aia värvimise. Kokkuvõtteks ütlesin, et see oli seda väärt ja ma ei kahetse midagi.

Kaarel Lott

Kuutsemäel käik

Ilm oli talve kohta üsna soe ning lund oli palju. Me läksime bussidega ja meiega oli kaasas veel mitu vanemat ja nooremat klassi. Valida saime mäesuusatamise ja lumelauaga sõitmise vahel ning suurem osa õpilasi otsustas lumelaua kasuks. Kui olime Kuutsemäele kohale jõudnud, pidime veel tükk aega mingis majakeses ootama. Hiljem saime oma varustuse kätte ja võisime minna lumelauaradadele. Alustasime algajatele mõeldud künkal ning hiljem läks osa seltskonnast eemale suuremaid oskusi nõudvatele kallakutele. Mulle tundus, et mu klassikaaslastel oli päris lõbus. Ma mäletan, et Angela istus mingil hetkel millegi pärast keset kallakut, millest alla sõitsin. Ma ei märganud teda ja kui märkasin, siis oli juba hilja. Ma olin sunnitud talle otsa sõitmise vältimiseks end meelega pikali viskama, sest pidurdada ma ei osanud. Vahepeal käisime bussi taga saiakesi söömas ja varsti hakkasime tagasi sõitma. Tagasiteel tegime peatuse haigla juures, et võtta peale Kaarel, kellel oli õnnestunud oma käeluu murda.

Marii Jakobson

Meie klassiööd

Esimene klassiöö toimus meil 7. klassis. See oli tavapärasem kui järgmine. Sellele toodi palju toitu ja jooke ning siis olid meiega veel Leona ja Kris. Me mängisime klassiööl ainult ühte mängu – pudelikeerutamise-mängu. Seal me pidime musitama, kallistama jm. Peale mängu hakkasime tõmblema ja karglema ning lõpuks me jäime pinkide peal magama.

Teine klassiöö toimus meil 9. klassis. Toitu toodi nii palju, et seda jätkus terveks nädalaks. Me tegime filmiõhtu-öö. Kaimar ja õpetaja Marjeta võtsid endale kõige suurema diivani ning Grete üritas seda mitu korda öö jooksul ära vallutada. Klassiööl vaatasime järgmisi filme: “White chicks”, “The perks of being a wallflower”, “Pulp fiction”, ”Human centipede”, ”Fight club”, ja”Anna Karenina”. Vahepeal me mängisime ka “Tõde ja tegu”. Kõik pidid tegema midagi hullu

ja ebanormaalset. Veel me mängisime ka “Maffiat”. Kõige rohkem tekitas pettumust “Human centipede”, kuna see oli igavam, kui me arvasime. Kell 4.00 läksid kõik peale Grete ja Kaimari magama ning kell 7.30 hakkasime koristama ja vaatama multifilmi “Nu pogodi!”. Kell 8.00 olid kõik ära läinud ning pidu sai läbi.

Michelle Uelskaja

Kihnu-reis

Reis Kihnu saarele algas sellest, kui sõitsime 8. klassi lõpus Tartust Pärnusse. Käisime Valgeranna seikluspargis, kus oli väga suur tuul ja ainukesed julged, kes kõik tasemed läbi tegid, olid Michelle, Kaarel ja Raymond. Lisaks käisime veel poodides ja söömas. Peale seda läksime praami peale ja sõitsime kastiautoga elamutesse, kámpingutesse. Käisime rannas jalutamas ja pärast grillisime vahukomme ja vorstikesi. Me ei saanud väga hästi lõket põlema, sest kellelgi ei õnnestunud süütevedeliku pudelit lahti muukida. Lõpuks saime siiski ka süüa. Meie majade vastas olid purjus noored, kes käisid kogu aeg meie ukse taga ja lärmasid. Mina, Kaarel, Greete ja Maria külmetasime ja eirasime jooles 12. klassis käivaid õpilasi. Õpetajad olid meie pärast mures ja käisid iga 10 minuti tagant kontrollimas. Pärast seda tuli hommik ja sõime pannkooke. Hiljem käisime Kihnu muuseumis ja koolimajas ning pärastlõunal sõitsime tagasi Tartusse.

Raymond Koni

Meie muusikatunnid

Õpetja Sirje Nooska on alati väga karm olnud, lootes alati parimat oma vahvatest ning toredatest õpilastest. Et seda nõ parimat välja tuua oma õpilastest, on kasutusel olnud mitmeid karne meetodeid. Ma ei suudaks nimetada ühtegi teist õpetajat, kes oleks rohkem lubanud meid kas klassijuhataja, õppealajuhataja või lausa direktori juurde jutule saata. Pikad moraalid ja

monoloogid meie käitumise suhtes on tavaliseks, lausa juba igatunniseks rituaaliks kujunenud. Üks teine väga hästi töötav meetod meie kontrollimiseks esimestel aastatel olid templid. Käitusid halvasti? Õpetaja Sirje võttis su päeviku, avas selle ning pressis ilusti sinna sisse märgi “Ole püüdlikum!”. Iga moraalitunnetusega õpilasele oli see õõvastav kogemus: minna koju ja näidata oma vanematele seda päevikut oli häbimärk, kuid olles tubli ning püüdlik õpilane, võis sind seal midagi muud oodata. Näiteks “Oled tubli!”: see oli uhkusemärk, millega käisid ringi, kasvõi näitasid tervele suguvõsale, lihtsalt andmaks teada, kui tubli sa oled. Kahjuks lõppes selle meetme kasutamine 4. ja 5. klassi vahel ära: ilmselt võib selle lõppemist üheks meie klassi distsipliini langemise põhjuseks pidada.

Tanel Mütt

Naljakad hetked õpetajatega

Kahtlemata on läbi aegade juhtunud õpetajatega naljakaid juhtumeid. Kuuendas klassis näiteks oli populaarne õpetaja Valdeku matemaatikatunnis nätsu närimine eesotsas minu ja Ingliga. Oli tunde, kui õpetaja rääkis terve tund nätsu kahjulikkusest. Aastad, kui õpetaja Vello meile vene keelt andis, möödusid samuti seiklusterohkelt. Seitsmenda klassi lõpus viskasin täiesti kogemata õpetaja teada tuntud roosa nuustiku aknast alla, mille tagajärjel läksid Gertrud ja Leona sellele järgi. Samuti oli naljakas kogemus õpetaja Velloga kaartide mängimine, kui mingil arusaamatul põhjusel mängisime mina ja õpetaja pärast tundi kaarte. Hiljem sain aru, et õpetaja lasi mul võita, kuid võidurõõm oli siiski ääretu. Seitsmendas klassis oli loodusõpetuse tunnis juhtum, kus mina, Gertrud ja Leona istusime laua all. Paistis, et õpetaja Andresel pole selle vastu midagi ja nii me istusimegi terve tund laua all, kuid sellegipoolest tegime tunnitööd usinalt kaasa. Kord, kui läksin järelvastamisse, endal peopesad kontrolltöö materjali spikrit täis, ütles õpetaja, et see on ka kontrolltööks valmistumine. Nende väheste näidete puhul võib öelda, et meil on igati loov klass ja TERAs on õpetanud väga toredad õpetajad.

Grete Roose

Hiiumaa-reis

Me asusime teele hommikul kell 5 kooli eest ning sõitsime väikses bussis. Enne Hiiumaale jõudmist tegime vahepeatusi, näiteks Haapsalus Valge Daami lossi juures. Pärast Haapsalu sadamani jõudmist rändasime üle mere väikses praamis ning tekil tuulutasime endid. Hiiumaal käisime palju muuseumites, tegime linna peal eksursiooni ning otsisime giidi abiga üles Hiiumaa looduslikud vaatamisväärsused. Linna sees sõitsime bussiga kiiresti ringi ning nägime vanaaegset veepumpa. Me veetsime kaks ööd Hiiumaal kämpingutes, väikestes majakestes keset metsa. Pärast Hiiumaal käimist asusime teele koju.

Marius Soon

Meie klassijuhatajad

1. klassis oli meie klassijuhataja õpetaja Merje. Ta oli väga sõbralik ja tore klassijuhataja, kes meeldis kõigile. 4. klassist kuni 6. klassini oli meie klassijuhataja õpetaja Raili Isak. Raili oli algklassides ka meie inglise keele õpetaja. Ta oli kõigi meelest õiglane õpetaja. 7. klassist tuli meie klassijuhatajaks õpetaja Mari-Mall Feldschmidt. Tema oli hästi lahke ning südamliku iseloomuga õpetaja ning ta õpetas ka eesti keelt ja kirjandust. Mari-Mall lahkus siis, kui meie olime 7. klassi lõpetamas. Alates 8. klassist juhendas meid õpetaja Marjeta. Terve klass kartis teda kui üht igavat õpetajat, sest me ei tundunud teda varem väga palju, aga kui ta hiljem meie klassijuhataja oli, saime me kõik aru, et õpetaja Marjeta on tore, huvitava ning rõõmsameelse iseloomuga inimene.

Lisanna Marta Tross

Meie pahandused

3. klassis tuli meie klassi tüdrukutel mõte teha õpetajale aprillinalja. Kuna 1.aprill oleks sattunud nädalavahetusele, mõtlesime nalja juba enne ära teostada. Plaan oli klassi seinakell valeks keerata, et me saaks varem koolist vabaks. Kuna Gertrud ise ei julgenud kella keerata, pidin seda tegema mina ja Ingel läks ukse taha valvesse. Plaan paigas, hakkasime tegutsema. Seisin tooli peale, võtsin kella seinalt ja hakkasin keerama. Järsku jalutas Ingel koos õpetajaga sisse. Ehmusin ja kell kukkus põrandale kildudeks. Pidime ise uue kella ostma.

8. klassis oli meil ajalootunnis asendusõpetaja. Meile pakkus ta palju nalja. Ühel tunnil otsustasime tema kulul nalja teha. Panime õpetaja toolile veepommi ja lootsime et ta istub selle peale. Kui õpetaja klassi tuli, ei märganud ta pommi ja istus toolile. Meie õnnetuseks ei läinud veepomm katki ja õpetaja viskas selle minema.

Meie klassis on vaikselt tekkinud oma traditsioon. Igal talvel on klassis olnud vähemalt üks korralik lumesõda. Tavaliselt ei võta kõik osa, aga kõikide asjad ja lauad võivad märjaks saada. Lumesõda muutub veeuputuseks.

Maria Häling

Reis Hiiumaale

5. klassis toimus meil ekskursioon Hiiumaale. Olin just sellel aastal TERA-sse tulnud ning see oli minu esimene suurem reis klassikaaslastega. Õpetajatena olid kaasas klassijuhataja Raili ja tollaegne huvijuht Anne Masing. Reisil juhtus nii mõndagi. Kämpingus avastasime oma majakese allkorrusel V. Lenini pildi, milles ees mõned klassikaaslased palvetama asusid. Vaatamisväärusena meenub mulle eelkõige Kõpu tuletorn, mida saime vaadelda ka seespoolt. Siis otsisime teisel õhtul kummitust, mida muidugi nägime kõrvalmajas, kus ööbisid tüdrukud. Hilisõhtul tegelesid mõned meist vaimude väljakutsumisega. Kutsutavaks vaimuks oli Krisi vanavanaisa, kes millegi pärast kohale ei ilmunud.

Martin Tiideberg